

bezrobotnych poprzez rozdawnictwo żywności i organizowanie prac interwencyjnych. Wspierał rozwój polskiego kapitału w gminie Ryczywół, czym ściągając na siebie niechęć lokalnych Niemców. Od 1933 r. członek BBWR. Pomimo jasno sprecyzowanych sympatii politycznych nie czynił przeszkód w działalności innych partii politycznych. Od 16.V.1935 r. prezes L.O.P.P. w Ryczywole; inicjator założenia i prezes (1935–1939) Koła Związku Weteranów Powstań Narodowych 1914-1919 w tej miejscowości. Od 1933 r. członek Rady Szkolnej i Sekretarz Opieki Rodzicielskiej Publicznej Szkoły Powszechnej w Ryczywole. Przyczynił się do rozwoju straży pożarnej w Gminie Ryczywół; w 1929 r. został jej mianowany prezesem. Brał aktywny udział w życiu parafii. Wybrany 9.XI.1937 r. na prezesa Akcji Katolickiej Parafii Ryczywół. Roman Feldmann zmarł 11 IV 1939 r. w Poznaniu. Pogrzeb odbył się na cm. parafialnym w Ryczywole i stał się wielką manifestacją patriotyczną mieszkańców tej miejscowości. W pamięci wielu osób pozostał jako uczynny człowiek, patriota i społecznik, stąd tłumy uczestniczące w jego pogrzebie. Za udział w walkach o niepodległość odznaczony Medalem Niepodległości i Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921. Od 24 XI 1925 r. żonaty z Magdaleną Nikodem (18 VII 1899–24 V 1971 r., gospodyni domowa). Z małżeństwa tego urodziło się sześćoro dzieci – Aurelia (ur. 22 IX 1926 r., technik ekonomista), Stanisława (ur. 18 IV 1928, pracownik SKR w Ryczywole), Tadeusz (ur. 9 XI 1932 r., mistrz rzeźniczo-wędliniarski), Jan (ur. 4 VI 1935, pracownik GS w Ryczywole), Franciszka (ur. 7 VI 1936 r., nauczyciel wychowania fizycznego z wyższym wykształce-

niem), Mariana (ur. 9 X 1937 r. urzędnik pocztowy).

S.Grochowski, Dzieje wojenne Rogoźna, Rogoźno 1936, s. 132-134; L. Wilczyński, Akcja Katolicka w parafiach Archidiecezji Gnieźnieńskiej, Poznań 2003, s. 339-340; informacje córki Aurelii Krawczak z Ryczywołu; dokumenty i pamiątki rodzinne.

Robert Zimny

Fengler Antoni (1893–1982), żołnierz, powstaniec wielkopolski, aptekarz, działacz społeczny. Ur. 12 I 1893 r. w Słupi pow. Kępno. Do gimnazjum uczęszczał w Wągrowcu i w Gnieźnie. Maturę zdał w Poznaniu. Wkrótce potem, 1 VIII 1911 r., rozpoczął pracę w aptece Jankowskiego w Gnieźnie. W lipcu 1914 r. zdał egzamin na pomocnika aptekarskiego w Bydgoszczy. Pracował w aptekach w Krotoszynie, Wrocławiu, Rechlinghausen i Grudziądzu, skąd został zmobilizowany do artylerii niemieckiej w Stargardzie Gdańskim. Po krótkim przeszkoleniu trafił na front zachodni. W końcowym okresie wojny był pracownikiem lecznicy końskiej w pobliżu Charleville (w północnej Francji). Po zakończeniu I wojny światowej wrócił do Smogulca koło Kcyni, gdzie wówczas przebywała jego rodzina. Na wiadomość o wybuchu powstania wielkopolskiego zgłosił się jako ochotnik do komendatury obwodu powstańczego w Kcyni. Mimo chęci służenia w artylerii, komenda wojskowa powstania przydzieliła go do apteki wojskowej w Poznaniu. Wniosek o przeniesienie do artyleryjskiej służby liniowej ponawiał trzykrotnie. Władze wojskowe uwzględniły go dopiero po zakończeniu działań powstańczych.